

De verheerlijkte Schepping

• door Raymond R. Hausoul

‘HOE IS HET IN DE HEMEL?’ IS EEN VRAAG DIE ELKE CHRISTEN WEL EENS GESTELD HEEFT. VAAK ZWIJGEN CHRISTENEN TE VEEL OVER HET HIERNAMAALS. SOMMIGEN ZEGGEN ZELFS DAT ZE, ALS ZE AAN DE HEMEL DENKEN, DEPRESSIEF WORDEN. SAMEN MET ANDERE GELOVIGEN ZIEN ZE ZICH IN EEN EEUWIGE KERKDIENT, DE HEER OP EEN WOLK IN DE LUCHT PRIJZEN MET EEN GROOT LOFLIED.

HET IS OPVALLEND DAT DE GELOVIGEN BIJ HUN DENKEN OVER HET HIERNAMAALS MAAR WEINIG AANDACHT HEBBEN VOOR DE TOEKOMST VAN DE AARDE. DE TOEKOMSTIGE AARDE IS BUITEN DE RADAR VAN DE THEOLOGISCHE ONDERWERPEN GEVALLEN. IN DIT ARTIKEL WILLEN WE ONS RICHTEN OP DE NIEUWE HEMEL EN DE NIEUWE AARDE. WE OBSERVEREN WELKE OVEREENKOMSTEN ER ZIJN TUSSEN DE HUIDIGE EN DE VOLTOOIDE SCHEPPING EN KIJKEN TEN SLOTTE NOG NAAR DE RELATIE TUSSEN DE NIEUWE SCHEPPING EN DE HEILSGESCHIEDENIS. >>

De laatste fase van de aarde

Op welke wijze kunnen we ons het hiernamaals voorstellen? In het verleden is erop gewezen dat de Bijbel ook weet heeft van een toekomstig leven op de aarde.¹ De hemel is niet het einde van de aarde. De Heer wil hemel én aarde nieuw maken: 'Zie, ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde' (Js 65:17; 66:22), 'Wij vertrouwen op Gods belofte en zien uit naar een nieuwe hemel en een nieuwe aarde' (2Pt 3:13), 'Ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde' (Op 21:1). Het is boeiend te constateren dat onze aarde meerdere fasen in de wereldgeschiedenis zal doorlopen. In totaal kunnen we in de Bijbel zes fasen ontdekken waarin de aarde een gedaanteverandering ondergaat. In bijgaande tabel zien we daarvan een schematische weergave, waarbij we opmerken dat fase 5 en 6 in de Bijbel nauw bij elkaar worden gezien, zoals bijvoorbeeld ook de eerste en tweede komst van de Messias nauw met elkaar worden verbonden.

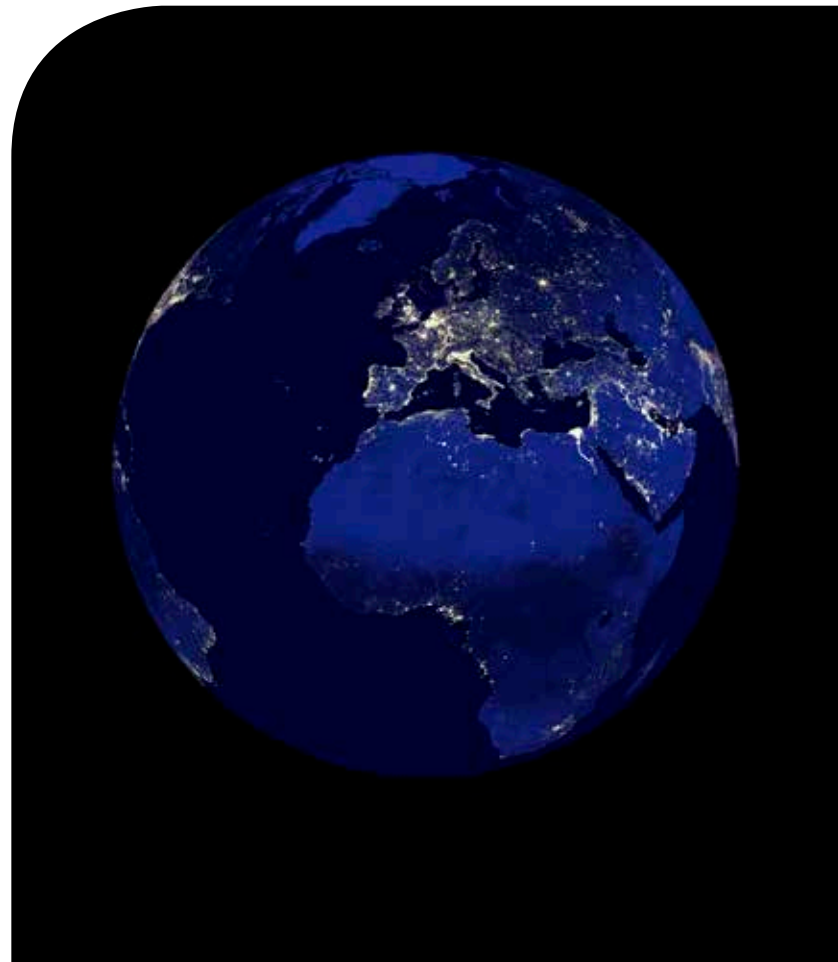
fase 1	fase 2	fase 3	fase 4	fase 5	fase 6
De aarde woest en leeg	De aarde gevuld door de schepping	De aarde vervloekt door de zondeval	De aarde gereinigd door de zonvloed	De aarde veranderd in het vreedrijk	De nieuwe aarde
Gn1:1-2	Gn1:1-3-31	Gn3:17-19	Gn7:1-24	Zc14; Ez47	2Pt3

Verheerlijking van de eerste schepping

Het is vooral Openbaring dat ons inzicht geeft in de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Na Op20 dat over het vreedrijk spreekt, beschrijft Op21 een nieuwe hemel en aarde. We ontdekken toespelingen op de eerste hemel en aarde en elementen die we al mogen genieten in het vreedrijk. Beiden worden nauw bij elkaar gezien. Het vreedrijk is het voorportaal op de eeuwigheid. Veel blijft gelijk in beide periodes, maar de aarde ondergaat een volledige vernieuwing en de zonde wordt weggedaan.

Nu is het onmogelijk om Op21-22 te lezen zonder aan de eerste schepping te denken. Er duiken zowel overeenkomsten als verschillen op tussen beiden. Het nieuwe staat in verband met het oude. Net zoals de wedergeboorte de eerste geboorte niet ongedaan maakt, maakt de nieuwe schepping de eerste schepping niet ongedaan. De lutherse orthodoxie negeerde dit en dacht aan een vernietiging van de eerste wereld en een volledig nieuwe schepping (nova creatio) daarna.² Er was discontinuïteit tussen het nu en het straks. De gereformeerde orthodoxie verwierp deze gedachte en dacht aan een vernieuwing of herschepping van de eerste schepping (recreatio). Er was continuïteit Er was continuïteit tussen het nu en het straks.³ Tegenwoordig is dit laatste standpunt het meest aanvaard. Het past bij het Bijbelse Godsbeeld. De Schepper geeft zijn schepping niet prijs aan de satan. Hij laat haar niet verloren gaan. Hetgeen God zeer goed noemt (Gn1:31) zal niet voorgoed verdwijnen. De Bijbel kent dan ook

de verwachting van de bevrijding van de schepping (Rm8:21), haar wedergeboorte (Mt19:28) en wederoprichting (Hd3:21; Hb12:27). Ze kent geen vernietiging, maar een vernieuwing van de ons bekende wereld. Alleen de satan hoopt op een vernietiging van Gods werk, maar de Bijbel spreekt anders. Er komt een vernieuwing die tegelijk loutering en zuivering is. Christus zal deze oude wereld in vuur en vlam zetten om haar te zuiveren. Toch is dat niet het einde van Gods schepping. Gods wens om dit universum weer zeer goed te maken, zal door de satan niet worden te niet gedaan. De duivel zal niet de kans krijgen om Gods eerste schepping te vernietigen en God daardoor te overwinnen. Het is deze schepping die volledig hersteld zal worden. Uiteraard zal wel de heerlijkheid van de nieuwe schepping die van de eerste ver overtreffen. Er is continuïteit en discontinuïteit tussen beiden. Berkhof spreekt vandaar van 'transfiguratio'.⁴ De toekomst is geen verlenging, maar verheerlijking! We kijken naar de verheerlijkte Christus en weten zo in welke richting ons hopen gaat. Als er geen continuïteit zou zijn tussen de nieuwe en oude schepping, zouden we niet over de toekomst kunnen spreken. Als er enkel maar continuïteit zou zijn, zou de toekomst oneindig veel minder zijn dan ons is beloofd. We zouden dan geen beelden nodig hebben om erover te spreken. Lewis schrijft vandaar terecht dat 'de heuvels en valleien in de hemel geen kopie zijn van de hedendaagse, maar een vervanger ervan, net zoals de bloem zich verhoudt tot de wortel of de diamant tegenover het kool'.⁵ De toekomst is enerzijds een breuk en een wending ten opzichte van ons huidige bestaan en anderzijds de vervulling en bekroning ervan. God stopt niet met deze aarde, Hij ziet haar niet als een museumstuk, maar als een plaats waar de mensen op een dag zo zullen leven zoals Hij het bedoelde.

De leer van de laatste dingen vormt zo een verbinding met de leer van de eerste dingen.

Verbindingen met de eerste schepping

De omschrijvingen van de nieuwe hemel en aarde in Openbaring tonen ons dat Gods doel met deze schepping tot haar recht komt in de nieuwe schepping. Deels zullen we dat al beleven in het vreedrijk. Maar op de nieuwe hemel en aarde zien alle volken de goedheid van de schepping zoals God die oorspronkelijk voor ogen had. Er is continuïteit en discontinuïteit tussen vroeger en straks. Zo is er in de nieuwe schepping geen sprake meer van scheiding tussen het land en de zee, want de zee is er niet meer (Gn1:9; Op21:1). Het enige water waarover we vernemen, ontspringt uit de troon van God. Zoals er in de hof van Eden een rivier ontsprong, ontspringt er een rivier uit de troon van God in het nieuwe Jeruzalem (Gn2:10; 22:1).

Wordt deze schepping tot op vandaag nog gekenmerkt door de vloek van de zondeval, zo zal dat niet meer het geval zijn in de nieuwe schepping. De dood is dan overwonnen en heeft absoluut geen kracht meer: 'Er zal geen dood meer zijn, geen rouw, geen jammerklacht, geen pijn, want wat er eerst was is voorbij' (Op21:4). God zal weer onder de mensen wonen, net zoals Hij in de hof van Eden in de tuin kon wandelen (Gn3:8; Op21:3). Vanaf de troon klinken dan de woorden: 'Het is volbracht! Ik ben de alfa en omega, het begin en het einde' (Op21:6). De boom van de kennis van goed en kwaad is niet meer te vinden; enkel de levensboom is nog te vinden (Op22:2). 'Er zal niets meer zijn waarop nog een vloek rust' (vs3). De beschrijving van de nieuwe hemel en aarde eindigt met de herinnering aan de eerste scheppingsdag: 'Het zal er geen nacht meer zijn en het licht van een lamp of het licht van de zon hebben ze niet nodig, want God, de Heer, zal hun licht zijn' (vs5). Zoals God het licht te voorschijn riep en scheidde van de duisternis op de eerste scheppingsdag, zal er op de nieuwe schepping het eeuwige licht van God aanwezig zijn en de duisternis verdrijven.

Verbindingen met het oude Jeruzalem

Wie Op21-22 leest zal niet alleen denken aan de eerste schepping. Ook aan het oude Jeruzalem wordt gedacht: 'Toen zag ik de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, uit de hemel neerdalen, bij God vandaan' (21:2). De oude schepping wordt verheerlijkt door de nieuwe schepping; het oude Jeruzalem vindt haar verheerlijking in het nieuwe Jeruzalem. Zo bevat het hiernamaals de kenmerken uit de heilsgeschiedenis. Al bij Jesaja zien we die relatie: 'Zie, ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Wat er vroeger was raakt in vergetelheid, het komt niemand ooit nog voor de geest. Er zal alleen maar blijdschap zijn en groot gejuich om wat ik schep. Ik herschep Jeruzalem in een jubelende stad en schenk haar bevolking vreugde' (65:17-18).

Toekomstige beloften die God aan Israël gaf laten licht schijnen op de voltooiing van deze wereld. 'Dan zal ik over Jeruzalem jubelen en Mij verblijden over mijn volk. Geen geweent of geweeklaag wordt daar nog

gehoord' (Js65:19) en 'Hierheen! Hier is water, voor ieder die dorst heeft' (55:1) zijn uitspraken die herinneren aan Israëls herstel. We vinden ze terug in Op21:4-6 waar de Eeuwige zegt: 'Alles maak ik nieuw!' Eveneens laten ook de open poorten, de schatten van de volken en de waterstroom van onder de tempel, ons terugdenken aan oude profetische woorden (Js60:11; Ez47:7; vgl. Op21:25-26; 22:1). In de nieuwe schepping gaan al deze zaken door de Messias in vervulling. Het hiernamaals is christocentrisch georiënteerd. Het Lam is te vinden in het hart van de stad. Hoe anders dan Babylon is deze stad! Babylon is een hoer (Op17:1), het nieuwe Jeruzalem een bruid (21:2). Babylon wordt neergeslagen (18:21), het nieuwe Jeruzalem daalt neer (21:2). Babylon verheerlijkt zichzelf (18:7), het nieuwe Jeruzalem richt zich op haar Bruidegom (21:1). En zo zijn er nog meerdere contrasten te noemen. Beide steden hadden naar aardse normen een belangrijke plaats, maar Babylon zal vergaan en Jeruzalem zal blijven en een onbeschrijfelijke rijkdom kennen (21:15-21).

We ontdekken zo in de beschrijving van de nieuwe schepping een reflectie van de eerste schepping en Gods beloften. Het hiernamaals zal gekenmerkt worden door de heilsgeschiedenis en de genade van het Lam. De heerlijkheid van God staat centraal en het Lam is er in het midden. Op die wijze geeft Openbaring ons een bemoedigend vooruitzicht op het hiernamaals. Laten we, in plaats van te speculeren over het hiernamaals, elkaar bemoedigen door de woorden van dit laatste Bijbelboek en ons uitstrekken naar God en het Lam die de bron zijn van al deze zegeningen!

Het hiernamaals zal gekenmerkt worden door de heilsgeschiedenis en de genade van het Lam ■